

ZPRÁVODAJ

51. JIRÁSKOVA HRONOVA

národní přehlídka amatérských divadelních souborů pořádaná v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti 1981 na počest XVI. sjezdu KSČ, 60. výročí založení KSČ a voleb do zastupitelských orgánů.

Středa 5. srpna 1981

6

EL CAR VZKAZUJE

Když jsme psali ve třetím čísle o tom, že účast na besedě s El Carem bude pro každého zážitkem, měli jsme vrchovatě pravdu. Legendární souhrn Karel Jiráček - El Car zasedl ve Slávii ke stolu spolu s Milanem Cikánkem (ÚKVČ), Břetislavem Lelkem, prom, sociologem (odborná komise 51. JH a dr. Milanem Kyškou (ÚV SČDO) a po krátkém úvodu začalo vyprávění, dotazy a odpovědi.

Bylo to ohromné množství nejen vzpomínek, ale myšlenek pro dnešek a zítřek. Velmi cenné byly jeho vzpomínky např. k problému současné hry, o přeměňování idejí v materiální sílu, nezbytnosti hledat a nalézat působivé formy atd.

Zvlášť milé bylo ocenění ochotnické práce, kterou nepovažuje za nějakého obyčejného koníčka. Považuje ji za významnou politickou, pokrokovou občanskou činnost, která má veliké poslání, a dodává, že můžeme být hrdi na naše amatérské divadlo.

Všem ochotníkům pak vzkazuje: Idea — to je to nejdůležitější. A naši ideou dnes je zachovat světový mír, vybudovat socialismus a komunismus.

Divadelní soubor VKD Kraslice dostal poprvé ve své dvacetileté historii příležitost prokázat svoje kvality na Jiráskově Hronově, kde se dnes odpoledne v 16 a večer v 19.30 hodin představí se hrou Ludwiga Holberga Jeppe z Vršku, kterou soubor nastudoval pod režijní taktovkou Stanislava Sajdla.

»Minutu po děkovačce«

Skončila bouřlivá „děkovačka“ na adresu Náchodské divadelní scény při Náchodském kulturním středisku, která včera úspěšně uvedla v Jiráskově divadle hru Alejandro Casony Jitřní paní. O řadu před námi se zvedl ze sedadla šedovlasý muž, ředitel Náchodského kulturního střediska, soudruh Ladislav Novotný, který spolu s místopředsedou MěstNV v Náchodě RSDr. Jiřím Kmošťákem představení přihlížel. Jaké jsou pocity „zřizovatele“?

„Jsme samozřejmě velmi rádi, že jsme se po čtrnáctileté pauze objevili na Jiráskově Hronově. V Náchodě býval vždy dostatek kvalitních herců, ale horší to bylo s režijní stránkou. Ludmila Šmídová zvládla svoji režisérskou premiéru na výborou, což je spolu s elánem, vyplývajícím z účasti na 51. JH, příslibem do budoucna.“

NÁCHODSKÁ DIVADELNÍ SCÉNA PŘI NKS

ALEJENDRO CASONA: JITŘNÍ PANÍ

Jistý rozdíl v hodnocení inscenace by vznikl, kdyby bylo hodnoceno odbornou komisí odpolední představení, na která chodí řada účastníků diskusních klubů. Mohou tak vznikat případně na věc i různé názory, neboť obě včerejší představení se v mnoha ohledech li-

šila. Samozřejmě, že v detailech, (od rozdílné práce se světlými až po rozdílné vzájemné herecké souhrny), ale i detail může ovlivnit určitou významovost a bedlivému oku přehlídkového diváka jen tak leccos neutěče. Odpolední a večerní představení jsou tudíž do jisté míry i dvě kvality, což konstatoval člen odborné komise 51. JH, který obě představení zhlédl.

Hra Jitřní paní byla kdysi uváděna velmi často na českých jevištích a inscenace Náchodské divadelní scény znovu potvrdila, že její autor napsal skutečně kvalitní hru, která umí upoutat. Dramatické podobnosti látky svědčí o kráse života na tomto světě a tak nesporně souzní s dramaturgickými potřebami i dnešního divadla. Nelze zastrat, že ve své obrazové poetice, se v mnohém již vzdálila modernímu divadelnímu vidění, ale její myšlenka a metaforický bás-

nický příběh je dosud a bezpečně blízký současnému divákovi.

Inscenace hry stojí na průkazné kvalitní režii Ludmily Šmídové a její promyšlené práci, ať už v realizaci záměru při koordinování všech scénických složek, tak i ve vzácném smyslu pro vytvoření struktury dramatické herecké situace, pointování, vidění potřebných faktů a citění žánrovosti. Poněkud zpochybňujícím momentem je obrazový dosah „masivní“ scénografie, kde jakoby se cosi vzpíralo křehké básnické poloze příběhu. Navzdory tomu, že jde o vliv modelu zpracování hry v Realistickém divadle ZN v Praze.

Nejcennější na inscenaci je práce režiséry s herci a samotný výsledek herecké tvorby, která je jádrem významu tohoto díla. Od pečlivé pozornosti i sebemenším postavčkám. (vý-
(pokračování na str. 2)

DNEŠNÍ PROGRAM 51. JH

- 8.30 Diskusní kluby
- 9.00 Setkání poroty se souborem
- 10.00 Volná tribuna
- 14.30 Divadelní představení DS Volyně:
Ryba ve čtyřech
- 16.00 Divadelní představení DS Kraslice:
Jeppe z Vršku
- 16.30 Koncert: ZK ROH BN Česká Skalice
- 17.00 Divadelní představení DS Volyně:
Ryba ve čtyřech
- 19.30 Divadelní představení DS Kraslice:
Jeppe z Vršku
- 21.00 Filmové představení: Hej rup!
- 21.30 Beseda se soubory

- ZŠ — náměstí
- Slavie
- Slavie
- Slavie
- JD
- Sady A. J.
- Slavie
- JD
- Sady A. J.
- Klub JD

A ještě jednou Jeppe z Vršku v podání Divadelního klubu při Všeodborovém kulturním domě v Kraslicích. Dnešní dvě představení završí počet repríz Jeppeho z Vršku na deset.

Když je málo žen, tak ... Z KRASLIC PŘIVEZLI JEPPEHO

Dnešním festivalovým souborem je Divadelní klub při Všeodborovém kulturním domě v Kraslicích. Několik informací nám svorně poskytla dvojice Jan Macháček a Stanislav Sajdl. První je vedoucím souboru, druhý režisérem.

● Jak jste se dostali k Jeppe-mu?

„Před nějakým časem nám jej nabídl náš okresní metodik M'loš Honsa, protože zná naše potíže.“

● A ty jsou jakého druhu?

„Potřebujeme hry s malým obsazením, neboť nás není příliš mnoho.“

● Chápeme: Kraslice. To každý tvrdí muziku a divadlo to nemá lehké, že?

„Ano, něco na tom je. Na druhé straně ale máme maximální podporu u našeho zřizovatele, který nám opravdu přeje. A to je v čele klubu dirigent kraslického dechového orchestru AMATI Karel Hájek. Je to určitě také proto, že zná amatérskou práci a umí ji ocenit.“

● Tak jste dostali text a začali cvičit.

● Byl o hru zájem u diváků?

„Zřejmě ano, protože tady v Hronově to bude deváté a desáté představení.“

● Jak jste se těšili na JH?

„To se nedá povídat, vždyť za těch 20 let činnosti je to prvně. Věřte, celé město o tom hovoří a fandí nám.“

● Měli jste zvláštní přípravu na JH?

„Protože jsme souborem po všech stránkách odkázaným na svoje vlastní síly a hru nacvičili úplně sami, požádali jsme — po sdělení, že jsme byli vybráni na 51. JH. — profesionálního režiséra, aby nám pomohl inscenaci doladit. Navíc jsme si udělali novou generálku, na kterou jsme pozvali jen své známé.“

Nic jsme neplakávali, ale i tak sedělo v sále přes půl stovky přátel.“

● Co připravujete?

„Tradičně na zimu jednu pohádku. Takovou tradici už dodržujeme dobrých deset let.“

● A co zajímavého nakonec?

„Snad to, že zdaleka ne z nemístného hecu, ale z absolutního nedostatku žen v souboru a náhle „jisté okolnosti“ (pro příliš zvědavé uveďme, že radostné události) uvidíme jednu trojroli. Takže laskavý čtenář programové brožurky si může opravit, že v roli Bětky, správcovy ženy, hraje Jarmila Sajdllová.“

● Takže děkujeme za informace a Zlomte vaz!

Studio po všech stránkách

Pro ochotníky z Volyně není účast na JH novinkou, přestože se přehlídky zúčastnili naposledy před více než deseti lety. Letos tu je soubor STUDIO, který je opravdu studiem divadelního odboru Městského kulturního střediska Volyně. Jeho vedoucím Jaroslava Kubeše jsme pozvali na krátký rozhovor.

● Ve své osobě spojujete v souboru dvě důležité funkce: vedoucího a režiséra. A také ještě interpreta. Mimo toho pracujete jako metodik pro divadlo ve strakonickém okrese. Zajímá nás váš pohled metodika na tvorbu vašeho souboru.

VČERA TU BYLI

V průběhu včerejšího dne navštívili dějiště letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů a představení v Jiráskově divadle další hosté:

soudruh Josef Vlček, politiký pracovník KV KSČ v Hradci Králové, soudruh Jiří Pražan, vedoucí odboru kultury Východočeského KNV, soudruh František Sajdl, tajemník ONV v Náchodě a další hosté.

„Jako metodik mám značnou možnost konfrontovat teorii s praxí. Myslím tím účasti na přehlídkách, odborných seminářích ap. Naproti tomu navštěvuji soubory a názory ryze teoreticky odborné se usměrňuji v jakýsi názor divadelní. Zastávám stanovisko, že vždy je nejlepší mluvit před každým souborem z vlastní praxe. Proto se snažím — kromě jiných důvodů — se souborem aktivně pracovat.“

● Jaký to má vliv?

„Celý soubor si pak klade za cíl přiblížit divákům co nejkvalitnější výsledek své práce. Myslím si, že nám jde i o co největší popularizaci divadelní práce zejména mezi mládeží. Z praxe víme, že návštěvník někdy do divadla nechce. Důvody jsou různé: na některé hry chodí například internáty povinně, jindy zase zahraje soubor hru nedobře a odradí diváky přijít příště na jiné amatérské divadlo.“

● Co s tím dělat?

„Zvyšovat kvalitu souborů. Zejména těch, které hrají pro mládež. Pěstovat cílevědomě morálně estetické cítění dětského diváka, vychovávat budoucí herecké i divácké generace. Proto je tak nutná kvalita. Sebeidovnější hra špatně zahráná

nadělá více škody než užítu. Škoda, že tuto jednoduchou zásadu musíme někdy těžko prosazovat.“

● Je obtížné nalézt řešení?

„Hodně nám může pomoci, když přineseme do své práce kus invence. A neměli bychom zapomínat, že se musí bavit i herci. Měla by to být vždycky hra.“

NÁCHODSKÁ DIVADELNÍ SCÉNA PŘI NKS ALEJANDRO CASONA: JITŘNÍ PANÍ

(dokončení ze str. 1)

znamně je třeba hodnotit i práci s dětskými interprety), až po hlavní postavy, je vše dobře modelováno do lidských typů, které nepředstírají nic výjimečně cizokrajného, k čemuž by španělský pramen látky mohl zavádnout. Jde tedy o kultivovaný herecký výraz ve všech interpretačních prostředcích. Možná by stála za zmínku jevištní řeč, která otevírá některé otázky: soubor mluví správně v artikulaci technice, ale v dikci, která souvisí bezprostředně s jazykově básnickým výrazem, (ovlivněným i

španělskou metaforikou mají herci nejednu rezervu.

Představitelé hlavních postav předvedli dobrou hereckou orchestraci, tzn. odpovědný i tvůrčí smysl pro vzájemné partnerské cítění, ale i smysl pro význam zdánlivě nedůležitých podrobností. Zejména pak postava Telvy Vlasty Žitné zaujala mimořádnou zřetelností hrou, ale i Mariana Šraitrová svým decentním, nicméně působivým přístupem k řešení obtížného úkolu interpretovat až pohádkově ozvláštněnou bytost postavy Poutnice.

EKP

PROHLoubIT AKTIVITU DIVADELNÍKŮ

„S prvním pokusem o vytvoření nového modelu diskusních klubů jsme se setkali vlastně už loni na Národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Tehdy diskusní klub všech ú-

častníků přehlídky fungoval tři dny a ukázala se jeho funkčnost a oprávněnost, kterou letošní dopoledne ve Slávii jen potvrzují. Požadavek kladený na tato diskusní sezení, jichž se vedle souborů a odborné ko-

mise zúčastňují ostatní hosté ze všech krajů, totiž prohloubení přímé pracovní vzdělávací aktivity amatérských divadelníků, se ukazuje jako závažná okolnost zcela oprávněně do výbavy každého, kdo se chce amatérským divadlem zabývat. Tato setkání nesená v duchu: „řít si z očí do očí všechno, co si myslím o práci souboru“, jsou svým způsobem i jakýmsi praktikem, na němž každý musí projevit nejen teoretickou připravenost, ale i okamžitou pohotovost a schopnost projevu a spolupráce při diskusi. Ta je totiž základní složkou práce v každé ze čtyř stužkových skupin a hlavní její předností je to, že dává všem možnost vzájemného srovnání žebříčků hodnot a měr na divadelní představení, tudíž možnost dobrat se (do jisté míry) objektivního pohledu a hodnocení.

Ačkoliv diskuse na velkém fóru nebývají z rodu těch bouřlivých, ty letošní, ačkoliv zkušečně zavedené, nepostrádají napětí a vášnivosti a ohnivosti, jež očišťují od zbytečného nánosu prázdných slov, naopak nutí k používání správného výrazu na správném místě.“

—jh—

...na přehlídkách v Hronově bylo uvedeno celkem 55 her a dramatizací Aloise Jiráska...

...nejčastěji byla uvedena Lucerna, celkem 8×...

...na druhém místě se umístila Vojnarka a Kolébka, celkem 5×...

Víte, že...

...třetí místo obsadily Otec, Filozofská historie, Jan Hus, Jan Roháč a Pan Johanes, všechny 4×...

...celkem bylo uvedeno 20 titulů Aloise Jiráska a jeden scénický výbor z jeho díla...

...na prvním JH byly uvedeny tyto jiráskovy tituly: Otec, Vojnarka, Filozofská historie, Gerro...

...dále byly uvedeny tyto tituly: U Butteanů, Jan Žižka, Emigrant, Bratrstvo, M. D. Rettigová, Otec, F. L. Věk, Ohnivec, Skaláci, Matka a Maryla...

Láďa Lhota hrál na Hronově již v osmi představeních, čímž opravujeme chybu z čísla 5, která vznikla z nepřesného přečtení Láďova lékárnického rukopisu. Omlouváme se.

RED

AMATÉRSKÁ SCÉNA AMATÉRSKÉ SCÉNĚ

Amatérští divadelníci i příznivci amatérského divadla znají časopis Amatérská scéna, věnovaný teoretickým i aktuálním otázkám ochotnického hnutí.

Mnozí však dosud nejsou jeho pravidelnými odběrateli. Ne proto, že by sami nechtěli, ale proto, že v posledních letech PNS nepřijímala další předplatitele. V současné době se situace změnila a zvýšení nákladu umožňuje dalším zájemcům přihlásit se k pravidelnému odběru tohoto měsíčníku. Jako obědnávkou předplatného stačí ústíř, ky, které naleznete a můžete odevzdat u stánku DILIA, kde také jsou k volnému rozebrání některá čísla loňského ročníku Amatérské scény.

„Nebudu a nemohu mluvit za Amatérskou scénu, protože redakci tvoříme dva, ale pouze za sebe jako za redaktorku tohoto časopisu.

Musím se přiznat, že jsem na Jiráskově Hronově poprvé. Víím, je to ostuda, ale pokusím

se to napravit účastí na všech dalších. Mám za sebou čtyři dny maratónu amatérského dění. Mluvit o dojmech a pocitech si v této chvíli vůbec netroufám. Je jich totiž tolik a tak různorodých, že se dají vyjádřit snad slovem zmatek, chaos. Mísí se dojmy ze zhlédnutých představení, z diskusních klubů i nočních posezení u sklenky vína, ze seznámení s novými lidmi i ze setkání se „starými“ přáteli. Bude trvat nějaký čas než si všechny zážitky utřídím. Jedno ale můžu říci již teď: V Hronově je atmosféra, na jakou se nezapomíná a myslím, že mají pravdu ti, kteří tvrdí: kdo jednou na Hronov přijede, jezdí pořád. Takže já osobně se už dnes těším na příští 52. Jiráskův Hronov.“

Michaela Grimová

O čem se mluví

Mezi amatérskými herci probíhá jeden téměř nepřetržitý hlas o tom, že odborná hodnocení na všech stupních porot se zabývají podrobným rozbořením inscenace, ale hercům je věnován minimální čas. K problému se vyjádřil Zdeněk Pošíval, člen středočeského KPS a národní výběrové komise.

„Karel Čapek řekl: „Režisér je tvůrcem inscenace, herec je tvůrcem představení.“ Uvážím-li, že tvůrce představení je naprostá většina v divadelním ochotnickém životě, pak lze považovat za jistý druh nespravedlnosti, když se hodnocení jejich tvorby nevěnuje náležitá pozornost. Nakonec je to herec, který předstupuje před diváka, je přímým nositelem lidských hodnot na jevišti, vytváří neopakovatelný subjekt člověka, jeho autentická přítomnost v jednom čase a prostoru s hlediš-

těm vytváří princip divadelnosti. Hodnocení v porotách a odborných komisích je po výtce na dobré úrovni, ale orientuje se především na uměnovědné otázky vyplývající ze souvislosti dramatických, inscenačních a společenských funkcí. Herectví je v hodnocení často zúženo na pouhou dílčí složku scénického výrazu, mnohdy se člen poroty dotkne jen obecně této práce. Odborná analýza herecké práce je proto právem ochotníky postrádána. Příčinu vidím v tom, že v porotách a komisích je málo teoreticky fundovaných herců nebo odborníků specializujících se na tento druh umělecké tvorby. A v neposlední řadě i v jisté „pokoře“ ochotníků-herců, kteří s uctivostí jen sledují odborná hodnocení a z nepochopitelné obavy se nedožadují orientovat lektorské rozboru na předmět svého zájmu. Považuji proto za podnětné, že odborná komise 51. JH se touto otázkou velmi aktivně na svém zasedání zabývala.“

Dnes je také „otevřeno“ v SZK ROH MAJ (Slávie), kde se uskuteční druhé ze tří studijních představení letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů - vystoupí zde STUDIO, divadelní soubor MěstKS Volyně s hrou „Ryba ve čtyřech“. A protože v ní hrají jen čtyři herci, máme na snímku plnou polovinu hereckého ansámblu...

Po článku ve včerejším zpravodaji jsem sice zčervenala, ale studem to rozhodně nebylo. Zdá se, že v poslední době se „ostrá kritika“ přesouvá a orientuje více na Klub mladých divadelníků než do diskusních klubů Jiráskova Hronova.

Papírové čepice znamenaly v první den obrovskou radost z toho, že jsme se tu opět všichni sešli a zároveň symbol naší „disciplíny“. Nechá se rov-

Pohled z druhého břehu

než polemizovat o tom, zda všichni mladí lidé oblečení v džínách jsou příslušníky Klubu mladých divadelníků, a myslím si, že při návštěvě Velkého Dřevíče a „kontrola“ oblečení účastníků Klubu mladých divadelníků by byl spokojen leckterý módní výtvarník.

V této situaci je asi pouze jediné řešení pro záchranu dobré pověsti nynějších i budoucích členů Klubu mladých divadelníků. Rozdělit si služby, rozprostřít se po Hronově a okolí a žádat všechny mladé návštěvníky: „Prosím Vás, oblékejte se slušně, nemluvte nahlas, nezpívejte, chodte brzy spát...“

Chtěla jsem jen říci, že i my mladí lidé jsme tu za divadlem, tak proč bychom měli být proti němu? Proti kamenu chleba, proti písni píseň: „Jsme přece jeden za osmnáct a druhý bez dvou za dvacet a byla by věc nerozumná chtít rub na líc obracet.“

**Za Klub mladých divadelníků,
Alena Rybová**

Co nového ve vašem kraji?

(Za kraj Praha odpovídá Saša Pernica, člen krajského poradního sboru pro amatérské divadlo kraje Praha)

Pražský divadelní vlček se otáčí. Otáčel se a bude se točit. Z roztočeného spektra barev zasvítí ta či ona barva.

Letos to byla barva divadla nazývaného netradiční, autor, ské, mladé. Z pěti účastníků konkursu na letošní 51. JH se pod tuto barvu hlásily hned čtyři soubory. Je to výjimečná úroda letošního roku, či prosazující se jev? Je vyvolaný specifikou velkého kulturního centra? Centra s velikou zhuštěností kulturní sítě, kde život amatérského souboru není nikterak lehký? Nevytváří se tím tlak na amatérské soubory, aby čím dál, tím ve větší míře hledaly vlastní, osobitou cestu? Možná, že tomu tak je. Doufám, že budeme koncem letošního roku moudřejší. Že budeme vědět, zda definitivně existují specificky vlastní pražské rysy v rozvrstvení stylů a přístupů ve vlastní inscenační práci amatérských souborů.

Jinou novinkou je stále silící potřeba začít řešit v Praze problematiku divadla - či divadelnosti - jakožto celku. To znamená, jednotnou metodikou spojit všechny divadelní obory amatérské práce v Praze - amatérské divadlo, loutkové divadlo, malé jevištní formy a pantomimu, která, jak si myslíme, patří mezi divadelní obory, přestože nepoužívá všech výrazových složek divadla.

V letošním roce se také objevila ucelenější koncepce spolupráce KDP a SČDO s učňovskou mládeží. Byl vypracován systém divadelního klubu pro učně, zaměřený na vlastní aktivní práci členů klubu v různých oborech divadelní práce. První zkušební ověření proběhne v odborných učilištích Stavebních závodů v Praze. Doufám,

že se v Praze podaří vzbudit zájem o divadlo a divadelní práci i v oblasti učňovské mládeže, v oblasti, která neměla v minulosti v Praze příliš velké zájmy.

Velmi zajímavý rys se objevil v práci pražského souboru KDDP DOPRAPO. V jejich poslední inscenaci se objevil, přestože byla psána i připravována pro děti, divácký přesah. Inscenace se svým obsahem i zpracováním stala zajímavá a podnětná i pro dospělé. Objevilo

se moderně koncipované, metafonické divadlo zasahující všechny od páté třídy výše. Toto překročení vlastního stínu je jev, nejen v amatérském ale i v profesionálním divadle pro děti, rozhodně ne běžný. A z hlediska vývoje divadla více než zajímavý. Přesto, že divadlo pro děti na JH nepatří - má přece vlastní národní přehlídku v Ostrově - je to událost v pražském ale i v českém divadle hodná pozornosti.

Přejme pražskému amatérskému divadlu, aby mělo co nejvíce barev a aby se pražský divadelní vlček ještě dlouho točil.

ANKETA O KLUBECH

Přiznám se, že jsem byl poněkud zmatený a skeptický, když jsem „po kapkách“ sháněl informace o tom, jak budou na letošní přehlídce probíhat diskusní kluby. Po dnešní diskusi ve Slávii jsem přesvědčen, že se rodí dobrá věc. Nechceme-li ji zabít hned v počátcích,

kladem té hry je tak, jak to s ním je, pak nemůžeme nevidět, že práce režiséra (na kterého se hlavně snesla vlna kritiky) nese zde veškeré znaky pečlivosti a promyšlenosti. A značné úspěšnosti ve spolupráci s hercem (tedy v rámci hry a v rámci individuálních mož-

Jaké máte dojmy po diskusních klubech 51. JH (v porovnání s loňským rokem, kdy byla forma klubů zcela odlišná a stala se předmětem časté kritiky)?

bude nutné při těchto setkáních hovořit velice jasnou řečí. Nevyplývat spoustu drahocenného času na chování kolem horké kaše. Jedině otevřená diskuse mohou odhalit, co ochotnickému divadlu škodí a co prospívá, jediné v takových diskusích můžeme být odhalena a nalezena cesta kudy dál. Jde tedy o to, aby dílna byla dílnou a nikoliv oficiální (čímž nechci snižovat lazebnické povolání).

Jaroslav Hartig,
soubor OS ZK ROH Boletice n.L.

Oproti loňskému roku mi připadají DK nejen lépe organizovány, ale zdá se mi, že je to vhodná forma i do budoucna. Chtěl bych využít příležitosti a říci něco, vlastně dodat, k diskusnímu klubu, který byl věnován souboru z Meziměstí. Nejsm si zcela jist, zda rámec diskuse nebyl překročen příliš, a právě na jejich úkor. Jistě, otázky kvality současné české hry jsou diskusní, ale nebyl tady „odstřelen“ soubor jenom proto, aby se na tyto otázky mohlo poukázat? Jsem totiž přesvědčen, že celková inscenační úroveň Dvůrčanky byla podstatně lepší, než vyznělo v debatě. Aby se mi dobře rozumělo - byla lepší v tom duchu, v té rovině, v té poetice, již tato hra reprezentuje a kterou meziměstský soubor akceptoval. Pokud přistoupíme na samotný fakt, že to s vý-

ností, ve spolupráci s výtvarníkem [podnětná otázka doc. Štěpánka o hledání divadelního řešení podobného typu her, se kterou souhlasím, je v tomto okamžiku mimo možnosti souboru]. A tak se vlastně zastávám režiséra Hladíka a jeho práce, vlastně se mu omlouvám, že jsem neřekl to, co jsem řekl teď, tam, kde jsem to říci měl.

Ivan Bednář,
člen odborné komise 51. JH
„Dalo se očekávat, že se organizátoři výchovného systému účastníků Jiráskových Hronovů vrátí k osvědčené dvojstupňové formě, jak ji znají pamětníci z let 1959-1964 (včetně časté „infarktní atmosféry v sokolovně“, jak říkal Jiří Beneš vášnivým diskusím, které často trvaly až do odpoledních hodin). Diskusní kroužky byly tehdy zaměřeny ovšem podle zájmu na dramaturgii, režii, herectví, scénografii, pro porotce apod., čímž se zabránilo v plénu opakování téměř stejných závěrů, které také přednášeli pověřeni zástupci. Odborné profesionální vedení těchto kroužků dokázal tehdejší ÚDLUT ještě zajistit - mimo tzv. porotu.

Jinak si netroufám napsat nic chyťtejšího než to, co řekl v této anketě Vít Závodský za mnohé z nás „u nás“.

Miloslav Zavoral,
DPM Vrchlabí

KAM ZÍTRA NA 51. JH

8.30 Diskusní kluby
9.00 Setkání souboru s porotou
10.00 Volná tribuna
11.30 Víťání souboru DS Úpice
13.15 Přednáška: Režijní dramaturgické postupy v amatérském divadle
16.00 Divadelní představení DS Úpice:
Tak kdo k čertu odejde
18.30 Koncert: JKP Mír Jaroměř
18.30 Víťání souborů:
LSU Gottwaldov
Makyta Páčov
Lucerna KD Praha
19.30 Divadelní představení DS Úpice:
Tak kdo k čertu odejde
19.30 Beseda s režisérem F. Laurinem
21.00 Film. představení: Radáz a Mahulena
21.30 Beseda se souborem

ZŠ — náměstí
Slavie
Slavie
JD — schodiště
Slavie
JD
Sady A. J.
JD — schodiště
JD
Klub JD
Sady A. J.
Klub JD